

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515207401
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kordošová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2515207401.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Janou Kordošovou v spore medzi stranami žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Karadžičova 8, Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, Bratislava, a žalovaného: F. G., nar. XX.X.XXXX, O. I., o zaplatenie 420 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanému, ktorý má nárok na náhradu trov konania, sa trovy konania nepriznávajú.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 24.11.2015 domáhal vydania rozhodnutia o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť mu žalovanú sumu 420 eur s 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 420 eur od 1.7.2013 do zaplatenia.

2. Žalobca tvrdil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 24.9.2014 medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom sa stal žalobca vlastníkom pohľadávky voči žalovanému z titulu nesplateného úveru poskytnutého postupcom vo forme kontokorentného úveru, teda povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Žalobca v žalobe uvádzal, že postupca a žalovaný uzatvorili dňa 2.11.2009 Zmluvu o bežnom účte, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Na základe uvedenej zmluvy postupca zriadil v prospech žalovaného bežný účet s možnosťou povoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte v prípade splnenia podmienok stanovených právnym predchodcom žalobcu. Ich splnením poskytol postupca žalovanému finančné prostriedky na bežnom účte vo výške 420 eur. V dôsledku porušenia platobných povinností žalovaným, nedodržania zmluvných ustanovení zmluvy o bežnom účte a všeobecných obchodných podmienok, vypovedal postupca listom zo dňa 15.4.2013 zmluvný vzťah založený zmluvou o bežnom účte. Výpoveď bola žalovanému doručená 18.4.2013 a jej účinky nastali 30.6.2013. K tomuto dňu sa stala pohľadávka voči žalovanému v celosti splatná v zmysle čl. 4.14.2 písm. c) Všeobecných obchodných podmienok VÚB a.s. pre depozitné produkty. Podaním doručeným súdu dňa 27.5.2016 žalobca doplnil, že žalovaný vyčerpal celkovo sumu vo výške 889,79 eur, keď súčet kreditných transakcií bol vo výške 82,40 eur a debetných transakcií vo výške 972,19 eur. Žalobca si uplatňuje z tejto sumy 420 eur, ktorá pozostáva z istiny 406,05 eur a časti poplatkov 13,95 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatnil aj právo na úrok z omeškania počnúc dňom 1.7.2013, teda dňom nasledujúcim po dni účinnosti výpovede zmluvy o bežnom účte.

3. Na preukázanie tvrdení označil žalobca dôkazy, a to zmluvu o bežnom účte z 2.11.2009, výpis z bankovej knihy, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. pre depozitné produkty účinné k 1.12.2009 a k 25.8.2012, výpoveď zmluvy o bežnom účte z 15.4.2013, doručenkú, oznámenie o postúpení

pohľadávky zo 6.10.2014, podací hárok, predžalobnú výzvu na zaplatenie pohľadávky z 22.10.2015, výpis z bankového účtu, cenník VÚB, a.s., oznámenie o úrokových sadzbách.

4. Žalovaný sa k žalobe, ani k jej doplneniu nevyjadril.

5. Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou (§ 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej „CSP“).

6. Súd o tomto spotrebiteľskom spore rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 veta druhá písm. b/ CSP, pretože išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1 000 eur, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na svojej úradnej tabuli a na webovej stránke v zákonnej lehote v súlade s § 219 ods. 3 CSP.

7. Pred rozhodnutím sa súd oboznámil s obsahom listinných dôkazov, a to zmluvou o bežnom účte z 2.11.2009, výpisom z bankovej knihy, Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. pre depozitné produkty účinnými k 1.12.2009 a k 25.8.2012, výpoveďou zmluvy o bežnom účte z 15.4.2013, doručenkou, oznámením o postúpení pohľadávky zo 6.10.2014, podacím hárkom, predžalobnou výzvou na zaplatenie pohľadávky z 22.10.2015, výpisom z bankového účtu, cenníkom VÚB, a.s., oznámením o úrokových sadzbách a zistil tento skutkový a právny stav vecí.

8. Pôvodný veriteľ Všeobecná úverová banka a.s. zriadila zmluvou zo dňa 2.11.2009 v prospech žalovaného bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX s možnosťou povoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte v prípade splnenia podmienok stanovených VÚB, a.s. Súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. pre depozitné produkty. Žalovanému boli na zriadenom bežnom účte poskytnuté finančné prostriedky vo forme kontokorentného úveru - flexidebetu vo výške 420 eur. Listom zo dňa 15.4.2013 banka vypovedala zmluvu o bežnom účte, lebo žalovaný svoj záväzok zo zmluvy napriek výzvam banky neuhradil. Účinnosťou výpovede ku dňu 30.6.2013, t.j. koncom druhého mesiaca po jej doručení žalovanému, sa stala splatnou celá pohľadávka veriteľa voči dlžníkovi z titulu poskytnutého úveru. Pôvodný veriteľ - banka mala žalobcovi ako nebankovej spoločnosti zmluvou o postúpení pohľadávok z 24.9.2014 postúpiť pohľadávku z titulu nesplateného úveru poskytnutého vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte žalovanému.

9. Súd sa v prvom rade zameral na skúmanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní a zistil, že táto nie je daná, keď žalobca nepreukázal vyhotovenie, ani doručenie písomnej výzvy banky klientovi s upozornením, že jej klient je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke, čo je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu, ktorý nie je bankou.

10. Z oznámenia Všeobecnej úverovej banky, a.s. zo dňa 6.10.2014 o postúpení pohľadávky súd zistil, že žalovanému bolo oznámené, že postupca Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila ku dňu 29.9.2014 svoju pohľadávku zo zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX na postupníka Intrum Justitia Slovakia s.r.o. Oznámenie bolo odoslané žalovanému 8.10.2014, čo vyplýva z poštového podacieho háрку.

11. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

12. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi, alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

13. Podľa § 708 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 2.11.2009, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

14. Podľa § 710 citovaného zákona, ak je v zmluve uvedené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere.

15. Podľa § 711 ods. 1 citovaného zákona, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

16. Podľa § 497 citovaného zákona, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 2.11.2009, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľskom úverom.

18. Podľa § 1 ods. 3 citovaného zákona, zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o bežnom účte, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi predchodcom žalobcu a žalovaným existoval občianskoprávny záväzkový vzťah, titulom zmluvy o bežnom účte s povoleným prečerpaním vo forme kontokorentného úveru, ktorá síce nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, avšak je spotrebiteľskou zmluvou, pretože sa jedná o typovú zmluvu uzatváranú vo viacerých prípadoch, ktorej obsah spotrebiteľ podstatným spôsobom neovplyvňoval a pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a dodávateľ tak konal.

22. Žalobca sa v konaní od žalovaného domáha zaplatenia žalovanej sumy z pohľadávky, ktorú mal nadobudnúť zmluvou o postúpení od banky, preto súd v prvom rade skúmal aktívnu legitimitáciu na strane žalobcu a dospel k záveru, že nie je daná, lebo žalobca nepreukázal vyhotovenie, odoslanie ani doručenie výzvy banky klientovi na splatenie záväzku s upozornením na omeškanie, čo je podmienkou platného postúpenia pohľadávky z banky na nebankový subjekt (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015 z 10.8.2016).

23. Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno preukázania postupiteľnosti (spôsobilosti na postúpenie) takejto pohľadávky pôvodného veriteľa Všeobecnej úverovej banky, a.s., teda licencovaného subjektu oprávneného podľa zákona o bankách poskytovať spotrebiteľské úvery, na žalobcu, z ktorého by mu vzniklo právo vymáhať žalovanú pohľadávku. Nebolo totiž preukázané doručenie písomnej výzvy veriteľa na splnenie záväzku dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pred postúpením jeho pohľadávky postupníkovi.

24. Písomná výzva upravená v citovanom zákonom ustanovení (§ 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách) je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta. V prípade, ak tento faktický úkon nebol riadne a preukázateľne vykonaný a doručený žalovanému, nemôže byť platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu.

25. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

26. Všeobecná úverová banka, a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku (ktorá je predmetom tohto sporu) voči žalovanému žalobcovi len po tom, ak bol klient napriek jej písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj bez súhlasu klienta (§ 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky). V prípade, že takéto predpoklady splnené neboli (prípadne z vykonaného dokazovania ich splnenie nevyplývalo), bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu by potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť bol povinný súd v konaní ex offo aj bez námietky žalovaného prihladiť (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/445/2015 z 19.4.2016).

27. Žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, lebo nepreukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť, teda svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, preto súd žalobu v celosti ako nedôvodnú zamietol.

28. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP).

29. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 1, 2 CSP).

30. Vzhľadom na úplný úspech žalovaného v spore súd rozhodol, že hoci má nárok na náhradu trov konania voči protistrane, sa mu trovy nepriznávajú, lebo mu žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.